

Dominum quoddam habetur satis amplum,
Vrsi mons vocabulo.

Fuerunt autores qui voluerunt Vrsi montem nunquam Comitatus titulo fuisse insignitum, sed tantummodo nudum Dominum, Chinensi Comiti feudale: ideo fortassis, quod quamvis ejus districtus sit satis amplius, redditus tamen eo spectantes satis exigui sint. Falluntur tamen hi opinione sua, quod probatur ex eo, quod ipsi Comites Luxemburgenses Vrsi montis Dominos Comitum titulo compellent.

*Comitatus
Mander-
scheid.*

Manderscheidt insignie & munitissimum castrum in Eysia partibus constitutum, & Comitatus honore sublimatum, domus est unde Comites eam denominationem sortiti originem ducunt, nobilitate generis & opum affluentia plurimum praestantes.

*Comitatus
Virnen-
bourg.*

In confiniis territorii Trevirensis castrum visitur antiquissimum, & nobilissimum ad Comitatum de Manderscheit possessionem spectans, Virnenbourg nomine, Comitatus titulo insigne, quod quidem prius sui juris erat, nulli majori subditum potestati, & anno Dominicæ Incarnationis 1270 Comitibus Luxemburgensibus pro summa ducentorum librarum denariorum mutuo data feudale effectum.

Cur porro nomine Virnenbourg hic designetur Comitatus, id ideo accidisse fertur, quod cum multiplicatae essent Comitis proles, adeo ut earum quaternis hic Comitatus pro parte legitima sufficere deberet, ab eis ob hoc vocabulum sortitus sit, & vernaculo idiomate Virnenborgh, quasi vier herren-burg/ id est, quatuor scilicet Domini minorum castrum dictum, quæ à proprio loci Domino allata, mihi equidem satis videtur probabilis.

*Comitatus
Viennensis.*

Quando Viennensis Comitatus initium sumperit, quisve ejus fuerit primus Comes, non constat, esse tamen valde antiquum vel ex eo liquet argumento; quandam monachum Rancherum nomine Comitis Viennensis filium anno Domini 928, in monasterio Lobensi professum vixisse. Ut tamen nonnihil de hujus origine Comitatus à vero minime abhorrens proferam, sciendum, quod cum anno Domini 883, Ludovicum secundum Romanorum Imperatorem in fata concessisse percepissent Imperii hostes, qui vivum valde expaverant, Northmanni scilicet & Wandali, hos eosdem coactis maximis armatorum copiis expeditionem versus Rheni partes suscepisse, quo transmisso, statim Tungros, Traiectum, Iuliacum, Aquisgranum, Noveium, Coloniam Agrippinam, Bonnam, Tolbiacum, aliaque ejus tractus oppida & loca munitiora ferociter invaserunt, necnon simul monasteria quævis obvia, itemque ecclesiæ, & alia sacra loca ferro, flammis, direptionibus, & prædationibus impetierunt, atque istis in extremum pene exitium redactis, oras Mosellæ fluvii prosequentes ad urbem Trevirensim castra metati sunt, eamque post dierum aliquot circulum vi capientes, immani

Belgica.

clade affecerunt, ecclesiæ, & alia loca igne injecto diruentes, necnon personas quasvis sævitia incredibili perimentes, prædas agentes, & ea denique perpetrantes, quæ à truculentis solent fieri tyrannis. Bertulphus Treverorum tum Archipræsul malum hoc declinare præveniens cum aliis plurimis ad Metensem civitatem confugit, ubi à loci Episcopo Walone honorificentissime exceptus, & habitus permanuit, donec Northmannos, vastatis quæ obviam fiebant omnibus, ad Metenses itidem expugnandos, & simili clade afficiendos advenire intelligerent. Tum enim, consilio de resistentia mature facienda inito, conclusum est, ut Duce Metensi, Comite Adelhardo, adjunctis duobus Episcopis, aliis Principibus viris, & armatorum exercitu prævalido in occursum iretur adversarii Christiani nominis. Dum igitur ad campum Remich oppido vicinum pertigissent, ecce hostes ex adverso venientes Catholicis facti conspicui ad certamen cum eis ineundum sese obtulerunt. Vnde statim nostri genibus flexis auxilio Dei devote implorato, cum hoste fortiter congressi constanti animo insimul ad duodecim horarum spatiū depugnant. Tandem cum multi utrumque ea in strage mortui cecidissent, inque iis à Catholicorum parte Walo Episcopus, & Comes Adelhardus, cessit Victoria à parte Northmannorum, qui iter inceptum prosequentes Metensem civitatem adeunt, eamque tanta crudelitate invadunt, ut in suam potestatem redactam igne, ferro, direptionibus totam depopularentur. Inde Austrasii Regnum, nec non Mosellanicum Ducatum peragentes, nulli loco, personæ, alterive rei pepercérunt, quin ei quantam possent inferrent molestiam. Porro ut nihil à tyrannide sua intactum in istis partibus viderunt, in triumphi signum, castrum quoddam ad rupes vastas fortissimum extruxerunt, cui ipsi Vandali nomen Vandalen à sua natione deducunt indiderunt, atque sic locus iste, sive castrum, initium, & vocabulum ea ratione accepit. Cum vero post plurimorum annorum seriem Wandali dictum castrum, una cum adjuncto territorio possedissent, vicini Principes, hos barbaros loca ejusmodi occupare diutius non ferentes, collecto exercitu eos partim trucidarunt, partim fuga sibi consulere compulerunt: ex quo accedit, ut ex tunc in hæc usque tempora ad Christianorum jura castrum ipsum una cum suis appendicibus spectaverit, relicto tamen ei primo nomine à Wandalis imposito, quod hodieque, quamvis nonnihil immutatum, perdurat, dicitur namque Vienna, aut Vianden, aut denique Vienthal, quæ omnia ex uno priore oriuntur vocabulo. Comes ejus legitimus est impræsentiarum Frid. Henricus Arausisionis Princeps.

Rodemacia Lutzenburgo distat trium leucarum spatio, oppidulum laustum & arce corpicuum. Theonis villa denotat urbem De-

P

orum;